

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/168/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010224
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010224.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. augusta 2025 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, pracovisko Piešťany zo dňa 18.06.2025, sp. zn. OT/12/2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol („citácia“): „podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona sa odsúdenému A. B., nar. XX. XXXX XXXX v B., trvale bytom B. nariaďuje výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/12/2025 zo dňa 25. januára 2025, právoplatným dňa 25. januára 2025.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 212 spisu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí zhlásil sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 211 spisu), ktorú do neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí okresného súdu sa vzdal práva na podanie sťažnosti č.l. 211 spisu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí po zistení, že proti predmetnému uzneseniu okresného súdu je sťažnosť prípustná (§ 419 Trestného poriadku), túto podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku), riadne a včas v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku). Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Tieto dôkazy vyhodnotil individuálne aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k správny záverom, keď odsúdenému nariadil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/12/2025 zo dňa 25. januára 2025, právoplatným dňa 25. januára 2025 a tiež správne rozhodol o zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých dospel k nevyhnutnosti rozhodnúť o vykonaní trestu odňatia slobody odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom nad jeho správaním.

Krajský súd sa s právnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (I. ÚS 336/2016).

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,

b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo

c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Vyššie citované zákonné ustanovenie § 52 ods. 1 prvá veta Trestného zákona upravuje právne podmienky pre rozhodovanie o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom neosvedčil možno len v tom prípade, ak sú splnené súčasne nasledovné tri podmienky:

1. odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život,

2. odsúdený dodržiaval podmienky probačného dohľadu,

3. odsúdený splnil uložené obmedzenia a povinnosti, pričom nesplnenie čo i len jednej z týchto podmienok je dôvodom na vyslovenie neosvedčenia v skúšobnej dobe a nariadenie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či vykoná trest, súd vždy skúma, či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, alebo nie. Vedenie riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenaruša občianske spoluzitíe v mieste bydliska, ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov (R 22/1987).

Nad rámec uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení má krajský súd za potrebné uviesť, že podľa názoru krajského súdu je nesporné, že odsúdený A. B. napriek hrozbe nariadeniu výkonu 18 mesačného trestu odňatia slobody v prejednávanej veci počas plynutia skúšobnej doby nevedol v skúšobnej dobe riadny život. V prípade odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby nejde len o náhodné vybočenie z vedenia riadneho života o čom svedčí skutočnosť, že počas plynutia skúšobnej doby sa dopustil troch správnych deliktov a priestupkov, čo vyplynulo z výpisu z Centrálnnej evidencie deliktov a priestupkov MV SR a to :

- dňa 6. marca 2025 sa dopustil priestupku proti majetku (úmyselné spôsobil škodu na cudzom majetku, a to odcudzením tovaru čokolády) za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur,

- dňa 11. marca 2025 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, a to hrubým spôsobom vulgárnym nadávaním okoloidúcim osobám na ulici, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur,

- dňa 13. marca 2025 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu za osočovanie matky C. B., za ktorý bol napomenutý.

Teda dopustil sa dvoch priestupkov totožných so skutkom za ktoré bol uznaný v predmetnej veci za vinného a opakovane porušil obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, ktoré mu bolo uložené v rámci probačného dohľadu, kedy dňa 31. januára 2025 bol podrobený orientačnej dychovej skúške na alkohol s pozitívnym výsledkom 0,34 mg/l a dňa 11. marca 2025 s pozitívnym výsledkom 0,87 mg/l, čo vyplýva zo správy polície z 8. februára 2025 a z 12. marca 2025. Vzhľadom na tieto skutočnosti teda odsúdený sa opakovane dostal do rozporu so zákonom, hoci vedel o svojej povinnosti viesť riadny život ako aj porušil povinnosti, ktoré mu boli uložené spoločne s probačným dohľadom, preto je krajský súd toho názoru, že správanie odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby s probačným dohľadom nie je možno hodnotiť nijako inak ako skutočnosť, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život a nesplnil podmienky probačného dohľadu. Takto uvedené skutočnosti podľa

názoru krajského súdu svedčia o tom, že odsúdený svojím správaním preukázal svoj ľahostajný prístup k dodržiavaniu pravidiel spoločnosti v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život a podmienené odsúdenie s probačným dohľadom u neho nespĺnilo svoj účel.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Okresný súd správane rozhodol, keď odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku odsúdený nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenie, ktoré by bolo v prospech odsúdeného sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.